

Startside>Anlæggelse af retssag>Hvor og hvordan>Hvilket lands love gælder?

Hvilket lands love gælder?

Malta

1 Retskilder

1.1 National ret

Den nationale lovgivning er en normativ retskilde (dvs. skreven lov). Lovgivningen kan frit tilgås på Laws of Malta's [hjemmeside](#). Eftersom Malta tilsluttede sig Den Europæiske Union i 2004 indeholder den maltesiske retsorden også EU-retsforskrifter, der er direkte anvendelige i Malta, eller som er gennemført i maltesisk ret, og disse retsforskrifter har forrang for national lovgivning.

Uagtet at præcedens-princippet ikke er rodfæstet i maltesisk ret og ikke finder bindende anvendelse på Malta, lægger de maltesiske retter som regel vægt på tidligere domme, navnlig hvis de er afsagt af appeldomstolen (*Court of Appeal*) og forfatningsdomstolen (*Constitutional Court*), der begge er overinstanser i Malta.

1.2 Internationale aftaler

Konvention af 5. oktober 1961 om afskaffelse af kravet om lovgivning for udenlandske offentlige dokumenter (Convention of 5 October 1961 Abolishing the Requirement of Legislation for Foreign Public Documents)

Konvention af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af inden- og udenretslige dokumenter i civile sager og handelssager (Convention of 15 November 1965 on the Service Abroad of Judicial and Extrajudicial Documents in Civil and Commercial Matters)

Konvention af 18. marts 1970 om bevisoptagelse i udlandet i civile sager og handelssager (Convention of 18 March 1970 on the Taking of Evidence Abroad in Civil or Commercial Matters)

Konvention af 25. oktober 1980 om de civile retlige virkninger af internationale barne bortførelser (Convention of 25 October 1980 on the Civil Aspects of International Child Abduction)

Konvention af 25. oktober 1980 om international adgang til retsvæsenet (Convention of 25 October 1980 on International Access to Justice)

Konvention af 1. juli 1985 om lovvalgsregler for så vidt angår trusts og deres anerkendelse (Convention of 1 July 1985 on the Law Applicable to Trusts and on their Recognition)

Konvention af 25. januar 1988 om gensidig bistand i skattesager (Convention of 25 January 1988 on Mutual Administrative Assistance in Tax Matters)

Konvention af 16. januar 1992 om beskyttelse af den arkæologiske kulturarv (Convention of 16 January 1992 on the Protection of Archaeological Heritage)

Konvention af 29. maj 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner (Convention of 29 May 1993 on Protection of Children and Co-operation in Respect of Intercountry Adoption)

Konvention af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældres ansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Convention of 19 October 1996 on Jurisdiction, Applicable Law, Recognition, Enforcement and Co-operation in Respect of Parental Responsibility and Measures for the Protection of Children)

Romkonventionen af 1980 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (1980 Rome Convention on the Law Applicable to Contractual Obligations)

Konvention af 30. juni 2005 om værnetingsaftaler (Convention of 30 June 2005 on Choice of Court Agreements)

Konvention af 23. november 2007 om international indrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag (Convention of 23 November 2007 on the International Recovery of Child Support and other Forms of Family Maintenance)

Protokol af 23. november 2007 om den lovgivning, der finder anvendelse på underholdsforpligtelser (Protocol of 23 November 2007 on the Law Applicable to Maintenance Obligations)

Malta har også ratificeret en række af De Forenede Nationers traktater – status herfor kan ses [her](#).

1.3 Vigtigste bilaterale aftaler

Der foreligger ingen bilaterale konventioner om lovvalgsregler, som Malta er part i.

2 Anvendelse af lovvalgsregler

2.1 Myndighedernes anvendelse af lovvalgsregler

Retten kan ikke af egen drift inddrage lovvalgsregler i sagen, idet disse regler kun finder anvendelse, hvis mindst en af sagens parter har fremsat et anbringende om, at fremmed ret bør finde anvendelse. Den part, der fremsætter et sådant anbringende, skal føre bevis for indholdet af fremmed ret. I mangel af et sådant anbringende eller af et sådant bevis skal de hjemlige retter træffe afgørelse i sagen efter maltesisk ret.

2.2 Renvoi (tilbagevisning og viderehenvielse)

I maltesisk ret er spørgsmålet om *renvoi* uafklaret. Der findes kun få kodificerede lovvalgsregler, hvorfor ikke-kodificerede internationalt private retlige regler særdeles ofte må anvendes for at kunne afgøre, hvilken lovgivning, der finder anvendelse i den konkrete sag. De maltesiske retter har nemlig lagt til grund, at i mangel af lovgivning, der regulerer internationalt private retlige spørgsmål, må man følge principperne i engelsk *Common Law*. På denne baggrund tilslutter de maltesiske retter sig den engelske anvendelse af *renvoi*. Det følger heraf, at *renvoi*-doktrinen vil blive afvist i sager om tort, forsikring og kontraktforhold, hvorimod den anvendes i forbindelse med gyldigheden af testamenter, og krav, der udspringer af udenlandsk formueret og familieret.

2.3 Ændret tilknytning

Dette spørgsmål er afgjort ved, at det i hver lovvalgsregel er fastsat, på hvilket tidspunkt tilknytningsfaktoren er fastlagt.

2.4 Undtagelser fra anvendelsen af lovvalgsreglerne

De maltesiske retter kan afvise at anvende en udenlandsk lov, der på afgørende punkter er i strid med maltesisk retsopfattelse, og som må karakteriseres som skattelov eller straffelov.

2.5 Vurdering af den relevante fremmede lov

Et anbringende om anvendelse af fremmed ret skal bedømmes som et faktisk og ikke som et retligt spørgsmål. Maltesiske retter har beføjelse til at fortolke national ret og kan ikke selv fortolke fremmed ret. For at få kendskab til fremmed ret indhenter retten en sagkyndig erklæring. Parterne kan også som led i bevisførelsen fremlægge sagkyndige erklæringer.

Bevisbyrden påhviler den part, der fremsætter anbringendet, som regel sagsøgte.

3 Lovvalgsregler

3.1 Kontraktlige forpligtelser og retsakter

I sager, der vedrører kontraktlige forpligtelser i ikke EU-lande, er det Romkonventionen af 1980, der finder anvendelse, jf. lov om ratifikation af Romkonventionen om kontraktlige forpligtelser i kapitel 482 i Maltas lovsamling. Kontraktlige forpligtelser inden for EU er derimod reguleret af Rom I-forordningen (forordning (EF) 593/2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser).

3.2 Erstatning uden for kontraktforhold

Lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontraktforhold er reguleret af forordning (EF) 864/2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontraktforhold (Rom II-forordningen).

3.3 Personalstatut, aspekter vedrørende civil status (navn, bopæl, funktion)

Maltesisk statsborgerskab erhverves ved fødslen, hvis barnets far eller mor er statsborger i Malta.

I modsætning til statsborgerskabet kan myndige personer vælge, hvor de vil have sædvanligt opholdssted. En persons sædvanlige opholdssted er i den retskreds, hvor vedkommende har bosat sig i den hensigt at bo der permanent.

Evnen til at indgå i bestemte forpligtende retsforhold, såsom at indgå ægteskab, indgå gensidigt bebyrdende aftaler, til at stifte en virksomhed, til at oprette testamente mv., afgøres af de specifikke regler på det pågældende retsområde.

3.4 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold, herunder adoption

3.4.1 Fastlæggelse af forældre-barn-forhold

Forældres forpligtelser overfor deres børn er reguleret i Maltas civile lovbog. Forældremyndigheden over et barn ophører imidlertid uden videre, når barnet fylder 18 år. De maltesiske retters kompetence afgøres efter Rådets forordning (EF) 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar (Bruxelles IIa). Dette emne behandles nærmere i den [relevante sektion](#).

3.4.2 Adoption

Anliggender vedrørende adoption er ligeledes reguleret i den maltesiske civile lovbog, og de maltesiske retter anvender disse regler, når de har kompetence i sagen. Udenlandske adoptioner anerkendes i maltesisk ret i medfør af konvention om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner.

3.5 Ægteskab, ugifte/samlevende, partnerskaber, skilsmisse, separation og underholdspligt

3.5.1 Ægteskab

Et ægteskabs formelle gyldighed skal bedømmes efter lovgivningen i den stat, hvor ægteskabet blev indgået. De gældende formalia for indgåelse af ægteskab i Malta er fastsat i kapitel 255 i Maltas lovsamling ([ægteskabsloven](#)). Ægteskabsloven indeholder bl.a. regler om hindringer for indgåelsen af ægteskab. Det bestemmes for eksempel, at et ægteskab, hvor en af parterne er under 16 år, skal anses for at være en nullitet.

Det er ægtefællernes bopæl, der er afgørende for, hvilken lovgivning der finder anvendelse på ægteskabet.

3.5.2 Ugifte/samlevende og partnerskaber

Civile partnerskaber er reguleret i kapitel 530 i Maltas lovsamling (loven om civile partnerskaber), hvor der henvises til kapitel 255. Det er således de formkrav, der er fastsat i kapitel 255, der skal være opfyldt for civile partnerskabers vedkommende.

3.5.3 Skilsmisse og separation

En maltesisk ret vil kun have kompetence til at behandle en skilsmissesag, hvis det følger af reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar. Dette emne behandles nærmere i den [relevante sektion](#).

3.5.4 Underholdspligt

Malta er bundet af Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt. Dette emne behandles nærmere i den [relevante sektion](#).

3.6 Formueforholdet mellem ægtefæller

I Malta er det lovgivningen på det sted, hvor ægtefællerne er bosat, der finder anvendelse. I artikel 1316 i den civile lovbog bestemmes det, at alle ægteskaber, der indgås i Malta, vil blive omfattet af ordningen med formuefællesskab (*community of acquests regime*). Desuden gælder det, at et ægteskab, der indgås uden for Malta, vil blive omfattet af formuefællesskabsordningen, så snart de bosætter sig i Malta, medmindre de forinden har indgået en aftale om at udelukke formuefællesskab.

3.7 Arv i henhold til lov eller testamente

Hvad angår testamenter og bobehandling har de maltesiske retter konsekvent lagt *common law* til grund. Er der tale om legal arv (dvs. tilfælde, hvor der ikke er oprettet testament), er det derfor arveladers bopæl på tidspunktet for dødsfaldet, der er afgørende for lovvalget, hvis boet består af løsøre. Omfatter boet en fast ejendom, er det lovgivningen på det sted, hvor den faste ejendom er beliggende, der finder anvendelse under bobehandlingen. Foreligger der et testamente, skal testators testationskompetence bedømmes efter lovgivningen på testators bopæl på det tidspunkt, hvor testamentet blev oprettet. En legatar vil have habilitet til at modtage løsøre, hvis han har retlig handleevne efter loven på hans egen bopæl eller efter loven på testators bopæl. Et testamente er endvidere formelt gyldigt, hvis det opfylder kravene i en af følgende lovgivninger: Lovgivningen på det sted, hvor testamentet blev oprettet (dvs. som regel der, hvor det blev underskrevet og bevidnet) på det tidspunkt, hvor det blev oprettet, lovgivningen i den stat, hvor testator var statsborger, eller hvor han havde bopæl eller sædvanligt opholdssted på det tidspunkt, hvor testamentet blev oprettet, eller lovgivningen i den stat, hvor testator var statsborger, eller hvor han havde bopæl eller sædvanligt opholdssted på tidspunktet for dødsfaldet. Et testamente, hvorved der disponeres over fast ejendom, vil ligeledes blive anset for at være formelt gyldigt, hvis det opfylder betingelserne i lovgivningen på det sted, hvor den faste ejendom er beliggende.

3.8 Ejendomsret

3.9 Insolvens

Malta er bundet af forordning (EF) nr. 1346/2000 om konkurs med senere ændringer. I denne forordning er der blandt andet fastsat regler for hel eller delvis realisation af debtors aktiver og for udpegning af en bobestyrer, hvis centret for debtors hovedinteresser er i en EU-medlemsstat. I konkursboer, der ikke er omfattet af ovennævnte forordning, vil maltesisk ret finde anvendelse, når de maltesiske retter er kompetente til at behandle sagen, navnlig hvis virksomheden er registreret i Malta.

Sidste opdatering: 11/04/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.